Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 7 (689) * joi 12 febr. 1959 * 8 pagini 30 bani

FILĂ DE ISTORIE

Urmărite cu nemărginit interes de către toate popoarele lumii, lucrările celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S., lucrări care au durat mai multe zile, s-au încheiat cu hotărîri de cea mai mare însemnătate. Congresul acesta al constructorilor comunismului, va rămîne ca un eveniment de uriașă importanță istorică în viața poporului sovietic și a celorlalte popoare socialiste, în viața întregii omeniri iubitoare de pace.

Rezoluția la raportul tovarășului N. S. Hrușciov „Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965", rezoluție adoptată la sfîrșitul Congresului, oglindește în chip grăitor înaltele și luminoasele țeluri ale oamenilor sovietici. Făcînd bilanțul marilor victorii dobîndite de poporul sovietic de-a lungul anilor, rezoluția arată că pe temeiul acestor victorii, care au adus Uniunii Sovietice o nemaiîntîlnită dezvoltare economică și culturală, oamenii sovietici pășesc acum cu succes spre comunism. Planul septenal la a cărei îndeplinire poporul sovietic pornește cu fermitate, în frunte cu gloriosul său partid, deschide largi și minunate ferestre spre viitor. Sarcinile cuprinse în planul septenal îmbrățișează toate domeniile de activitate. Ele prevăd înfăptuiri îndrăznețe, gigantice, care au uimit întreaga lume.

Sarcina de căpetenie pusă de Congres e dezvoltarea și înflorirea continuă a tuturor ramurilor economiei sovietice, care să creeze o temelie puternică societății comuniste de mîine, și să asigure victoria U.R.S.S. în întrecerea economică pașnică cu țările capitaliste. Iar învățătura leninistă, bogata experiență a poporului sovietic, arată că pentru dobîndirea acestor victorii fără seamăn este nevoie ca, în primul rînd, să se întărească necontenit industria grea. De aceea, planul septenal prevede pe acest tărîm realizări mărețe: sporirea uriașă a producției de oțel și fontă, construirea de furnale gigantice, și hidrocentrale noi, fabricarea a mii și mii de mașini industriale...

Pe temeiul acestor înfăptuiri, în cursul septenalului va crește totodată și producția bunurilor de larg consum, care va asigura satisfacerea din belșug a nevoilor oamenilor sovietici în ce privește țesăturile, îmbrăcămintea, încălțămintea și alte mărfuri. Pe tărîmul agriculturii sînt de asemenea prevăzute o seamă de realizări, care vor duce la obținerea unor recolte uluitor de mari.

Introducerea largă în industrie și agricultură a celor mai îndrăznețe cuceriri ale științei și tehnicii, va contribui din plin la îndeplinirea cu succes a septenalului. Statul sovietic, călăuzit de marea sa grijă față de om, pune aceste cuceriri în slujba ușurării muncii, în slujba creșterii continue a nivelului de trai al celor ce muncesc. Astfel, în 1964 se va trece la săptămîna de lucru de 35 de ore, iar pentru cei care lucrează în subteran, de numai 30 de ore. Aceasta fără ca salariile să scadă

(Continuare în pag. a V-a)

Delegația Partidului Muncitoresc Romîn la cel de-al XXI-lea Congres extraordinar al P. C. U. S. s-a înapoiat în Capitală

LA SOSIRE, IN GARA BĂNEASA

La 8 februarie s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, delegația Partidului Muncitoresc Romîn care a participat la lucrările celui de-al XXI-lea Congres extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din delegație au făcut parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu Dej, conducătorul delegației, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Nicolae Ceaușescu și Leonte Răutu.

La sosire, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general-colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Janos Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu, Atanase Joja, de membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, conducători ai organizațiilor obștești, activiști de partid și de stat, oameni ai muncii din Capitală.

Au fost de față V. F. Nikolaev însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și membrii ambasadei.

Cei din activul pionieresc

În loc de altă introducere, de data aceasta începem cu... o mărturisire: să știți, a fost foarte greu să alegem școala pentru reportajul de față. De vină e subiectul..

Ne-am oprit însă, în cele din urmă la Școala de 7 ani din marginea Constanței. Școala nr. 6. De ce? O veți afla în rîndurile ce urmează.

Să vă facem în primul rînd cunoștință cu cîțiva membri ai activului pionieresc din această școală. Să începem cu cei dintr-a IV-a A. Președintele detașamentului: Barna Liliana. În dreptul ei, în catalog, pe trimestrul I sînt însemnate cu roșu 11 note: 10 de zece și un 9. Cei trei președinți de grupă, la fel de destoinici ca Liliana. Printre ei e și Dumitru Lungu, cel mai „tînăr". Merită să-l cunoașteți mai bine pentru că Lungu nu se ocupă numai de învățătura lui. Toți pionierii din grupa lui au numai note mai mari de șapte. Ei au învățat de la președintele lor cum să-și împartă vremea ca să ajungă și pentru învățătură și pentru joacă dar și pentru citit în fiecare seară, cîteva pagini de literatură din biblioteca personală.

Firește, cum ați așteptat de la începutul reportajului, pionierii din întreaga unitate sînt mîndri de cei din activ, bucuroși c-au știut pe cine să aleagă conducători. Începînd cu președinta unității, Lăcrămioara Bădică și pînă la cei 21 de președinți de grupă din școală, toți învață bine, au o atitudine pionierească plină de grijă față de învățătură și disciplină. Și asemenea coloanei de mercur într-un barometru, notele — inclusiv cea de la purtare — au început să crească, vertiginos în catalog.

Nu putem părăsi școala fără să vă facem cunoștință cu mica familie de președinți compusă din Mihaela Caraghiorghe, președintă de grupă din clasa a VI-a A și Gabriela, sora ei, președinta detașamentului clasei a IV-a B. Am vrut să le dăm și cuvîntul să vă spună ele singure cum au reușit să aibă amîndouă numai note de 10 în primul trimestru, de ce toți pionierii din școală îi socotesc drept cei mai buni pionieri. Dar n-am reușit. Fiecare clipă le este planificată și pentru ora aceasta a fost programat altceva. Gabriela, de pildă, a trebuit să îndeplinească misiunea ei zilnică care este foarte importantă: după terminarea orelor de curs să aducă laptele pentru Florinel, frățiorul ei cel mic. El trebuie să crească mare și să întregească „mica noastră familie de președinți" ne-a spus în fugă Gabriela.

Trimestrul aprofundării

(De vorbă cu tovarășul Moise Traian, directorul Școlii medii mixte din Rupea, regiunea Stalin)

— Tovarășe director, ce puteți spune cititorilor gazetei noastre în legătură cu trimestrul acesta?

— Cred că nu greșesc afirmînd că trimestrul I poate fi numit „trimestrul acomodării", iar trimestrul II, „trimestrul aprofundării". Iar ca să mă fac înțeles cititorilor, voi porni de la un exemplu concret. Este vorba de cei din clasa a V-a din școala noastră. A fost la începutul anului o clasă alcătuită din copii cu pregătiri diferite și neînchegată.

— Și firește cele de mai sus au avut o influență negativă asupra învățăturii?

— Desigur. Acum însă situația s-a schimbat. Răsfoiesc cataloagele după aproape o lună de zile de la începutul celui de-al doilea trimestru și constat o seamă de lucruri. Mulți dintre copii sînt de nerecunoscut. Cei care erau căzuți la una sau două materii au reușit să obțină note bune.

— Și cum vă explicați acest lucru?

— În primul rînd e vorba aci de munca tovarășilor profesori. În al doilea rînd se fac simțite acțiunile organizației de pionieri. În grupe și detașa-
...te se discută mai des despre învă-
...disciplină. Programele de ac-
...dunări cu temă legate
...tă despre folo-
...rii colec-
...mai

SĂ-L PORȚI CU CINSTE!

Din viața pionierească

Clipe ce nu pot fi uitate

Oare poți uita vreodată clipa minunată în care primești carnetul roșu de utemist? Oare poți uita vreodată emoția pe care o simți atunci cînd te afli în mijlocul prietenilor tăi mai mari? Cînd miinile se ridică în semn că adunarea generală te socotește demn de a intra în rîndurile celor mai buni dintre tinerii patriei?

*

Andrei a împlinit 14 ani. Este un bun pionier, președintele grupei a III-a. Încă de mult nutrește dorința tainică de a intra în rîndurile celor mai buni tineri, utemiștii. Andrei cunoaște mulți utemiști și mulți dintre ei îl cunosc. Adeseori utemiștii din organizația de bază U.T.M. a fabricii care se îngrijește de unitatea lor, au fost printre pionieri. A fost și secretarul care le-a vorbit odată despre statutul U.T.M. și a stat de vorbă prietenește cu cei mai mari, la camera pionierilor. Au mai venit și alți membri din comitet. Ei au vorbit adesea celor dintr-a VII-a despre statutul U.T.M. De la utemiști, a învățat Andrei ce se numește eroism în muncă și dragoste de patrie. Detașamentul lor a fost în vizită la locul de muncă al utemiștilor. A citit Andrei multe cărți. Cea de căpătîi a rămas însă „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovschi. Colectivul de conducere al unității a organizat un cerc de studierea statutului din care a făcut parte și Andrei. Totodată a cunoscut și viața unor eroi ai tineretului: Vasile Roaită, Filimon Sîrbu, Olga Bancic. În felul acesta s-a pregătit Andrei pentru pasul însemnat ce avea să-l facă.

Andrei a primit și cîteva sarcini din partea organizației U.T.M., pe care el le-a rezolvat.

Andrei a împlinit 14 ani. Acum are dreptul să ceară să fie primit. Într-o zi s-a adresat colectivului de conducere al detașamentului căruia i-a cerut să discute cererea lui de a intra în U.T.M. Peste cîteva zile a primit răspunsul: Colectivul de conducere este de acord cu cererea lui iar colectivul de conducere al unității a hotărît să-l recomande organizației de bază U.T.M., pentru a fi discutat în adunarea generală.

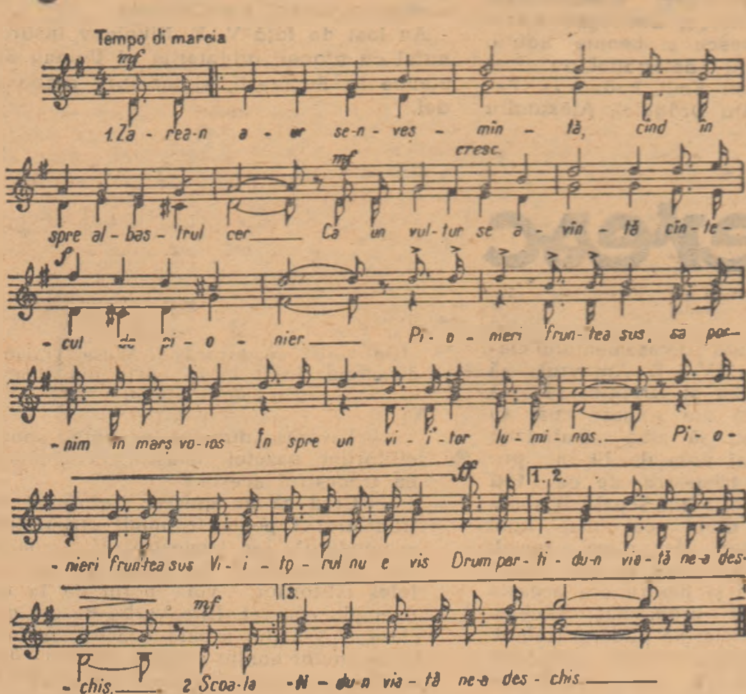
Andrei a completat adeziunea cu multă emoție. La rubrica utemiștilor care îl recomandă, semnau tovarășa instructoare superioară și Lazăr Ion, forjor, membru în comitetul U.T.M. cu care se împrietenise cu prilejul unei vizite în fabrică.

*

Apoi l-au discutat în adunarea generală. Pe rînd, utemiștii care îl cunoșteau și pionierii care fuseseră invitați au vorbit despre el. Au arătat că învață bine, că își ajută colegii dar și că e cam morocănos, cam retras. Utemiștii i-au arătat lipsurile cu dragostea severă a unor frați mai mari. Dar l-au primit în rîndurile lor. Peste cîteva zile, la Comitetul raional U.T.M., Andrei a primit și carnetul roșu de utemist. El a rămas în fruntea grupei sale care se mîndrește cu președintele ei utemist.

(În atenția activelor pionierești! Materialul de mai sus reprezintă conform Regulamentului, felul în care un pionier poate deveni utemist).

PIONIERI fruntea sus!

Versuri: ION RUS — **Muzica: GH. BUJDUVEANU**

Zarea-n aur se-nvesmîntă,
Cînd înspre albastrul cer,
Ca un vultur se avîntă
Cîntecul de pionier!

Refren: Pionieri, fruntea sus!
Să pornim în marș voios
Înspre un viitor
Luminos.
Pionieri, fruntea sus!
Viitorul nu e vis,
Drum Partidu-n viață ne-a
deschis.

Școala ne e mamă bună,
Slovele din cărți, surori,
Ne învață și ne-ndrumă
Să fim țării ajutor.

Refren (acelaș)

Hai, prieteni, tinerește
Să pornim în sprinten pas...
Viața nouă ne în...
Să dăm ...

Cu ajutorul ... sau de cul... folosi...

Construiți-vă singuri UN INCUBATOR

În urma Plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M. mulți pionieri au hotărît să crească un mare număr de pui. Pentru a le veni în ajutor, publicăm construcția incubatorului de mai jos.

*

Construcția pe care v-o indicăm poate fi realizată din placaj de diferite dimensiuni, puțină plută izolatoare, două becuri de cîte 150 wați fiecare.

Incubatorul se compune din: cutia (a), rafturile (b) care se sprijină pe colțarele (c), ușa cu fereastra de observare (d), gura de aerisire (e) și cele două becuri (f).

Cutia (a) o confecționați din placaj de 2 mm grosime. Fiecare perete este format din două plăci de placaj între care se găsește un rînd de plută izolatoare sau rumeguș bine presat. Scopul acestui sistem de perete este acela de a menține temperatura din interiorul incubatorului, necesară clocirii ouălor. Pentru aceasta pluta este prinsă între plăcile de placaj prin încleiere și presare.

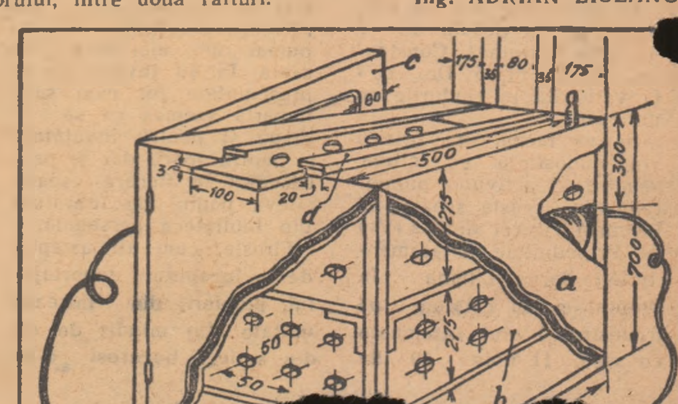
Rafturile (b), două bucăți le confecționați din placaj de 5 mm grosime. Așa cum se vede și în figură, din loc în loc, rafturile au prevăzute orificii. Prin aceste orificii curenții de aer cald din interiorul incubatorului precum și vaporii de apă necesari să asigure umiditatea vor putea să circule liber. Rafturile se reazămă pe niște colțare ... riorul incubatorului. Ușa trebuie să se închidă însă foarte bine. Gura de aerisire (e) o construiți așa cum este indicat în schiță. Scopul ei este acela de a asigura temperatura necesară incubației (38,5⁰—39,5⁰). Cînd termometrul arată o temperatură prea ridicată, atunci gura de aerisire este deschisă mai mult, cînd temperatura este mai scăzută, gura de aerisire este închisă. După cum se vede și în schiță, atît în cutie cît și în fereastră există găuri. Aerisirea se asigură prin acoperirea totală sau parțială a acestor găuri.

Becurile care asigură căldura necesară și lumina din interiorul incubatorului le fixați cu ajutorul suporturilor electrice în două colțuri opuse ale incubatorului, între două rafturi.

Funcționarea incubatorului, este următoarea: ouăle sînt puse în vată și așezate ordonat pe rafturi între orificiile din rafturi. Pe fundul incubatorului se pune un vas cu apă. Se închide ușa perfect. Se aprind becurile. Se deschide puțin gura de aerisire. Se introduce într-un loc anume făcut un termometru pentru măsurarea temperaturii. După aceste operații ouăle sînt lăsate în incubator pînă la apariția puilor. (Ele se întorc din 6 în 6 ore). Pentru a nu se risipi curentul electric becurile pot fi stinse din cînd în cînd.

Lucrînd îngrijit și atent puteți obține o construcție folositoare cu ajutorul căreia în trei săptămîni puteți obține pui de găină.

Ing. ADRIAN LISEANU

Din unități, detașamente, și grupe

Vestea ne-a însuflețit pe toți

Nu departe de orășelul nostru este satul Saula unde se află tînăra gospodărie agricolă colectivă. Avea un teren foarte mlăștinos și plin cu stuf din care cauză nu putea fi cultivat cu cereale. Colectiviștii s-au gîndit să sape o albie prin care să se scurgă apa. Vestea aceasta a ajuns repede la urechile noastre și într-o adunare „fulger" am hotărît cu toții să mergem să-i ajutăm pe colectiviști. În fiecare zi a plecat cîte un grup de pionieri și a ajutat la săpaț pîrîul. Cu atîtea mîini harnice am terminat lucrul repede. Sătenii au fost foarte bucuroși de ajutorul nostru și ne-au mulțumit.

FOCȘA CEZAR
cl. a VII-a Huedin-Cluj

Inițiativa noastră a prins viață

În unitatea noastră avem multe realizări. Una din ele este apariția unei reviste interne căreia i-am dat numele „Viața unității". În paginile revistei, pionierii povestesc despre succesele la învățătură și descriu acțiunile cele mai interesante. Totodată facem schimb de păreri pe marginea unor probleme legate de activitatea organizației. Avem și o pagină de umor. Aici publicăm desene și caricaturi la adresa leneșilor și a celor care nu participă la activitatea pionierească. Revista mai cuprinde lucrări literare, poezii, desene și fotografii. Lucrăm cu mult drag la ea pentru că dorim să scoatem numere din ce în ce mai interesante, care să ne ajute în munca și activitatea noastră pionierească.

Pioniera BALAUȚA SANDA
com. Greci-Măcin-Galați

Acțiuni interesante

Cu prilejul unei adunări de unitate, pionierii de la Școala medie mixtă din comuna Negrești, regiunea Iași, au venit cu o sumedenie de propuneri și angajamente pentru următoarea perioadă de muncă.

Desprindem cîteva dintre ele:

— Vor strînge peste 2000 kg. fier vechi și 400 sticle și borcane goale;

— Vor planta aproape 1000 de puieți și vor crește 100 de pui;

— Vor efectua 1200 ore de muncă de folos obștesc pe șantierul de construire a unui local de școală și vor aranja rondurile cu flori din centrul comunei...

După cum vedeți, acțiuni interesante, pe care pionierii din Negrești le vor realiza cu siguranță. Noi le dorim succes!

Utemistul Bitlan Constantin a învățat și a devenit pionier la Școala de 7 ani nr. 3 din Constanța. Acum, absolvind școala profesională de construcții, lucrează la construirea unei noi aripi a școlii în care a învățat. Iată-l în vizită la prieteni, pionierii clasei a VII-a.

„Nu mă voi da bătută!"

Liliana Soinea, președinta detașamentului clasei a V-a B, avea de ce să fie bucuroasă. Munca în detașamentul ei mergea bine. În privirea ei ghiceai totuși o umbră de îngrijorare. Altcineva în locul ei desigur că s-ar fi descurajat. Cîte nu încercase pentru ca și Cornelia Sîrbu, singura din detașamentul lor care avea cele mai multe note slabe, să nu-i facă de rușine. Au discutat-o într-o adunare de grupă, tovarășa dirigintă a mustrat-o în fața întregii clase. A ajuns chiar să nu existe adunare în care să nu se vorbească despre această pionieră. Dar fără nici un rezultat...

Și totuși, atunci cînd Cornelia se simțea mai izolată decît oricînd de întregul colectiv, atunci cînd parcă și pionierii se resemnaseră, în carnețelul personal de însemnări, Liliana și-a notat cu litere majuscule: „NU MA VOI DA BATUTA! PÎNA LA URMA VOI GASI CALEA CARE DUCE CATRE INIMA CORNELIEI ȘI VA FI ȘI EA ALATURI DE NOI".

Într-adevăr, Cornelia simțea în ultima vreme că e izolată și nici un pionier nu-i mai dădea atenție. Dar se obișnuise și cu această situație și devenise tot mai tăcută. Acum nici măcar la adunări nu mai venea. Liliana însă o urmărea cu atenție, căutînd un mijloc să se apropie de ea. Odată a invitat-o la un film. Altădată a chemat-o acasă la ea. Totdeauna primea însă același răspuns scurt care nu admitea întrebări în plus: „Nu pot să vin, am treabă".

Aceasta a durat pînă în ziua cînd Liliana a bătut la portița casei în care locuia Cornelia. Luată prin surprindere, Cornelia a poftit-o înăuntru. Atunci a aflat președinta detașamentului că toată gospodăria a rămas pe seama Corneliei, că tatăl ei era plecat pentru mai multă vreme din oraș, iar mama, internată în spital grav bolnavă. Cornelia nu vorbise nimănui despre necazurile ei. A doua zi chiar Liliana a adus la cunoștința dirigintei situația grea a pionierei din detașamentul lor. Și de atunci, în fiecare zi, în orele libere, casa Corneliei era plină de pionieri. În fiecare zi cei mai buni la învățătură veneau pe rînd să-i ajute la treburile gospodăriei. Ba chiar și vizitele la mama ei la spital le făceau împreună, lucru care a contribuit la liniștirea ei și la însănătoșirea mai grabnică. Întoarsă din spital, mama Corneliei a găsit casa curată „pahar" și orătăniile din ogradă „în cea mai bună dispoziție". Dar bucuria cea mai mare a ei a fost carnetul cu note al Corneliei pe trimestrul I, în care era scris la toate obiectele „Promovat".

Întregul detașament a primit binemeritate mulțumiri din partea mamei Corneliei Sîrbu care a intrat în trimestrul II ca una dintre cele mai bune pioniere din cei 26 cît sînt în detașamentul clasei a V-a B de la Școala de 7 ani nr. 3 din Sibiu.

M. SAVA

Concursul cultural artistic

„Aștia sîntem noi"

În seara aceea, Eugen s-a dus la club. La televizor se transmitea o p.e-să.

Cînd a intrat în sală, era întuneric. Emisiunea pentru pionieri și școlari era pe sfîrșite. Corul executa un cîntec pionieresc. Eugen se uită cîteva cl pe cu încordare, apoi se trezi spunînd cu glas tare:

— Bine, dar ăștia sîntem noi!

— Care voi? întrebă cineva.

— Corul pionieresc al școlii noastre. Anul trecut, la concursul cul.ural artistic, am luat premiul I pe țară. Și explicații.e lui Eugen continuă pînă cînd începu piesa.

★

A doua zi, pe culoare și în clasă era mare zarvă.

— Ei, ai văzut, ne-a dat la televizor, probabil că ne-a filmat la concurs.

— Dar pe mine m-ai văzut? Eram în rîndul doi, al patrulea.

— Și eu eram lîngă tine, mă vedeam?

Și de aici începură să se depene amintirile. Și au adus aminte cum au ieșit primii pe regiune, cum au plecat cu trenul la București cum s-au întîlnit cu pionieri din toată țara și cum era cît pe-aci să le-o ia înain'e pionierii din Cluj. Nu-i de glumit cu ei! Anul acesta sînt poate și mai bine pregătiți și s-ar putea...

E greu să cîștigi primul loc pe țară, dar e și mai greu să-l păstrezi.

De aceea pionierii de la Școala medie nr. 1 din Giurgiu se pregătesc demult pentru concursul cultural artistic care se va desfășura și anul acesta. La repetiții se duc cu toții, iar la învățătură vor să fie primii. Numai așa vor reuși.

E. CIRMACIU

Cu prilejul celei de a 500-a aniversări a Bucureștiului s-a deschis în Capitală „Muzeul de Istorie a orașului București".

În fotografie: un grup de pionieri din clasa a VII-a A a Școlii de 7 ani nr. 77 din București, care se pregătesc pentru un concurs „Drumeții veseli", pe această temă, cercetează cu atenție exponatele.

Carte poștală pe adresa pionierilor

(urmare din pag. I-a)

Recent am fost martorul unei discuții între doi băieți. Primul îi povestea celuilalt:

— Am rîs ieri cu hohote de Mircea. Să vezi ce i-am făcut! Tocmai terminasem de citit „Vizită" de Caragiale, cînd a venit la mine Mircea să învățăm împreună. Și-a scos galoșii și și-a desbrăcat paltonul pe sală. A intrat și ne-am apucat de învățat... dar mie nu-mi dădea pace un gînd. Ți-am spus că tocmai terminasem de citit „Vizită"... Dulceață aveam dar nu era s-o stric pe șoșonii lui. M-am furișat pe sală și i-am umplut șoșonii cu apă. La plecare, cînd să se încalțe, parcă ar fi intrat într-o băltoacă. S-a stropit pînă la genunchi! Merita să-l vezi... Am rîs de m-am prăpădit! Mă durea burta de rîs!

— Și... îl întrebă cel care îl ascultase... și nu s-a supărat?

„Bolnavul de burtă" din pricina rîsului făcu o mutră uluită:

— Cum să se supere? Mi-e doar cel mai bun prieten!... Crezi că e prima farsă pe care i-o fac? Odată, la școală, i-am tăiat nasturii de la palton... altădată, în tabără, i-am deșertat în supă toate solnițele... altă dată....

— Și... îl întrerupse din nou cel care îl asculta... și nu s-a supărat?

Aceeași uluială pe fața „prăpăditului" de rîs:

— Dar nu ți-am spus odată? Cum să se supere? Mi-e doar cel mai bun prieten, pricepi ori nu? Of, greu mai ești de cap.

Mărturisesc că expresia „greu de cap" mi s-ar fi potrivit și mie. Nici eu nu pricepeam. „Prăpăditul", „bolnavul de burtă" din pricina rîsului nu-mi ascundea nici o taină. Îmi era limpede corigența lui la... prietenie — și poate nu numai la prietenie. Dar pe Mircea, pe „cel mai bun prieten", nu-l înțelegeam și pace. Cum de permitea să i se facă asemenea farse de prost gust? Ce anume îl salva pe autorul lor de la aspra sa mînie? Prietenia? Dar ce e prietenia asta? Un burete sau o gumă de șters greșeli? Dacă ar fi așa, n-am avea atîta nevoie de prieteni. La urma urmei, am putea să ne iertăm și singuri greșelile... Atunci? Mă îndoiesc că lui Mircea i-a făcut plăcere să-și vadă nasturii tăiați, supa sărată ocnă, șoșonii umpluți cu apă, numai pentru că toate acestea i le-a făcut un... prieten! Dar, probabil, și-a zis: „Ce să-i faci celui mai bun prieten?". Așî răspunde la această întrebare într-un fel care prezintă riscul de a nu fi înțeles exact de toți: „Fă orice, numai nu lăsa ca asemenea farse să continue". Și ca să îndepărteze riscul, așî adăuga că nu înțeleg prin „orice" un ghiont sau o palmă după ceafă. A nu-ți arăta însă toată indignarea, nu mi se pare cinstit, nu mi se pare prietenește.

Dar iată că spațiul redus al „cărții poștale" mă invită să închei. Desigur, n-am epuizat ci abia am început discuția noastră despre prietenie. Vă scriu din nou săptămîna viitoare.

Pînă atunci, o caldă strîngere de mînă de la

OCTAV PANCU-IAȘI

16 FEBRUARIE 1933 — 16 FEBRUARIE 1959

Grivița Roșie

Iarna anului 1933. O iarnă aspră cu geruri cumplite...

Foamea, frigul, mizeria bintuiau fără milă in cocioabele sărace ale muncitorilor. Exploatarea devenise tot mai crincenă, patronii luau impotriva muncitorimii cele mai mirșave măsuri. Concedierile, scăderile de salarii nu mai conteneau: inspăimintați de criza care zguduia intreaga lume capitalistă, stăpinii fabricilor din Rominia căutau să se salveze tot pe spinarea muncitorimii.

In aceste zile grele, Partidul Comunist Romin a pregătit și organizat cu inflăcărare lupta maselor de muncitori impotriva asupririi. In ziua de 15 februarie, curtea Atelierelor C.F.R.-Grivița din București, era plină de muncitori hotăriți să nu părăsească curtea Atelierelor decit o dată cu satisfacerea cererilor lor indreptățite.

Calea Griviței și străzile apropiate erau pline de muncitorii celorlalte fabrici din București, care se solidarizaseră cu lupta lor, de femeile și copiii care aduceau alimente greviștilor.

Inspăimintat de amploarea grevei, guvernul aduce in grabă regimentul 21 infanterie, care avea ordin să tragă in muncitori. Dar soldații refuză să deschidă focul, fraternizind cu lupta ceferiștilor. Soldații sint inlocuiți cu polițiști și grănIceri.

Sub focul gloanțelor și ascuțișul baionetelor au căzut mulți muncitori, inroșind zăpada cu singele lor. Jertfa lor n-a fost insă zadarnică. Greva ceferiștilor a vădit mai mult ca oricind pină atunci, forța uriașă și unitatea clasei muncitoare in lupta impotriva burgheziei și moșierimii. Ea a fost totodată o revărsare puternică de protest, de luptă impotriva fascizării țării, impotriva războiului antisovietic care se pregătea.

Condus și indrumat de către Partidul Comunist Romin, proletariatul din țara noastră, a luptat de atunci necurmat pină la răsturnarea definitivă a regimului burghezo-moșieresc. Azi, urmașii eroicilor ceferiști, muncitorii atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie", care muncesc cu rivnă pentru inflorirea patriei, se bucură ca și intregul nostru popor muncitor de-o viață nouă, fericită. Viață pentru care s-au luptat și s-au jertfit inaintașii lor, infruntind teroarea și gloanțele regimului burghezo-moșieresc.

In amintirea eroicelor lupte ale muncitorilor ceferiști din februarie 1933 se va ridica un monument. Pentru executarea monumentului, s-a inițiat un concurs la care participă numeroși sculptori de seamă din țara noastră. Iată, în fotografie, una din lucrările prezentate la concurs.

AMINTIREA EROULUI

Pe albul zăpezii, strecurată pîn sub zidurile Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie", se înalță, dăltuită î piatră, figura unui tînăr cu privir luminoasă. E chipul eroului Vasil Roaită! Privind locurile ninse di jur, pe unde, odinioară, a alergat în tr-un suflet să tragă sirena chemîn ceferiștii la luptă, ai sentimentul c trăiești aievea clipele eroice ale ace lei ierni intrate de mult în istorie. Ț se pare că însuși Vasile Roaită tră iește... Că-l vezi pășind în preajmă printre tinerii ce se îndreaptă acun către poarta înaltă de la cazangerie!

Ne interesăm de brigada de tineret, care poartă numele eroului.

— Brigada lui Roaită? Lucrează.. acolo unde flutură drapelul de brigadă fruntașă. Chiar ieri l-au primit

Cățărați pe cazanul uriaș al unei locomotive, doi tineri, Vereșteanu Gheorghe și Vasile Nicolae, apasă cu putere pe ciocanul pneumatic. Privirile li-s încordate. Nitul gros, înroșit, se turtește sub zguduirile ciocanului. Alături, pe alt colos de metal, cazangiul Ioniță Dumitru și cei de la presă. Nituirea la presa hidraulică se face mai rapid. Vîna de fier roșu ca jăratecul se turtește ca o lumînare încleștînd plăcile groase, tubulare.

Dintr-un fel de sobă metalică, înălțată la un stat de om, țîșnește o flacără albă, arzînd cu zgomot. Dinaintea flăcării în mînă cu o vargă lungă de oțel, prevăzută la capăt cu întorsătură de cîrlig, utemistul Tihan Nicolae, scoate din flacără nituri înroșite. „Ața cazangiilor", cum glumea cineva. Să coși „stofa cazanelor" să nu se mai rupă.

Uite-l și pe Neagu Gheorghe, și pe Vasile Nicolae!... dar, unde-or fi ceilalți, că-s mai mulți tineri în brigadă? Unde o fi șeful brigăzii, harnicul cazangiu Zaharia Constantin? Deocamdată, n-ai cum să-l vezi: lucrează cu alți tineri în interiorul cazanelor, ce par adevărate tunele.

Sună o sirenă. E ora 11. Pauză. Bubuiturile se sting. Locul bubuiturilor l-au luat glasurile însuflețite ale cazangiilor.

Mă uit la vatra lîngă care lucra Tihan. Flacăra arde încă duduind. Pe Tihan nu-l mai văd. Il caut cu privirea. Aș fi vrut să vorbesc cu el.

— Veniți cu mine, mă cheamă Zaharia, șeful brigăzii, ivindu-se lîngă gura unui trup uriaș de locomotivă. E la vestiar. Vreți poate să aflați cum se descurcă cu școala, la cursurile serale? Destul de bine. E în clasa a XI-a. Invață pe „Grivița", la liceul „Aurel Vlaicu".

Tihan trage pofticios dintr-un capăt de țigară. In vestiarul întredeschis, lîngă hainele curate de schimb, zăresc cîteva manuale.

— Diseară am matematica, literatura, istoria... Folosesc orice clipă. Cum ies din schimb, iau masa și vin la club. Mă pregătesc temeinic. La toamnă, vreau să merg la facultate, îmi spune el...

Se aud din nou bubuiturile ciocanelor pneumatice. A reînceput lucrul. Flacăra aceea albă ce răsare ca o ființă vie din coloșii de metal, arde mai puternic, luminînd fețele tinerilor, steagul purpuriu din mijlocul entuziaștilor cazangii, care cinstesc prin muncă înflăcărată amintirea neînfricatului lor înaintaș, eroul Vasile Roaită, al cărui nume îl poartă brigada lor.

AL. DINU IFRIM

O fi groasă „stofa" cazanelor, dar nituitorii îi vin de hac: nici dogoarea focului n-o mai poate desface! In fotografie nituitorul Bălan Marin de la Atelierele Grivița Roșie.

Tînăra brigadă

Plecat de mic de prin părțile Oradiei, Furo Alexandru a trudit din greu pînă să învețe meseria la fosta fabrică de încălțăminte „Dermata" din Cluj. După ce a ieșit calfă a mai lucrat o vreme acolo. Prin 1949 însă i-a ajuns la urechi vestea că în Valea Jiului se primesc tineri care vor să învețe mineritul.

N-a stat deloc pe gînduri. Și-a luat lădița cu cele cîteva lucruri și a plecat într-acolo. Era nerăbdător să cunoască tainele adîncurilor, să înțeleagă cum de reușește omul să răzbească trăinicia stîncii. A intrat în mină încă din prima zi. O dorință vie, puternică, îl atrăgea spre abataj. N-a fost ușor de fel: apa ce picura de sus nu-i dădea pace, iar pichamerul nu voia să se lase condus. Cu timpul s-a obișnuit însă cu picurul necontenit al apei, iar ciocanul a început să-și domolească neastîmpărul și să-i dea ascultare...

Au trecut anii. Tînărul comunist, Furo Alexandru, a ajuns unul dintre cei mai destoinici mineri ai sectorului 4-B frontal al exploatării miniere Lupeni. Nu-s mulți să-l întreacă în hărnicie și pricepere. Așa se face că, în anul 1956 i s-a încredințat conducerea unei brigăzi de tineret. Printre membrii brigăzii erau puțini care cunoșteau mineritul. Ceilalți erau țărani de prin părțile locului, sau mai de departe, veniți să deprindă meșteșugul. Pricepere într-ale mineritului nu prea aveau ei, dar erau însuflețiți de dorința de a învinge greutățile, de a scoate cît mai mult cărbune la suprafață. Și s-au achitat cum nu se poate mai bine de această sarcină. De la înființare și pînă în prezent brigada n-a lucrat o zi sub normă. Toți membrii brigăzii, împreună cu șeful ei au crescut, au devenit oameni de nădejde ai minei.

Florea Gheorghe, care acum taie cu străşnicie în peretele negru al stratului 8-9 nici nu visa să devină miner. Dar, făcîndu-și armata prin aceste părți, s-a împrietenit cu tinerii mineri. Din povestirile acestora a îndrăgit munca în abataj și după terminarea stagiului a rămas aici. Se hotărîse să îmbrățișeze meseria prietenilor săi. Acum este unul dintre cei mai destoinici membri ai brigăzii. Asemeni lui sînt Duca Vasile, Grama Ion, care la înființarea brigăzii erau necalificați, iar acum conduc cu pricepere munca pe schimburi, în șut.

De la straturile 8-9 răzbate zgomotul înfundat al pichamerelor. Acolo ortacii lui Furo sînt încleștați într-o continuă luptă cu îndărătnicia stîncii. In 24 de ore brigada ar trebui să scoată la suprafață 110 tone de cărbune. Insuflețiți de dorința de a da patriei cît mai mult din prețiosul combustibil, ei au scos însă în șapte zile peste o mie de tone. Pînă la sfîrșitul lunii sînt hotărîți să scoată din adîncuri încă multe tone de cărbune peste plan...

Și fără îndoială că vor izbuti. Fiindcă entuziasmul și dragostea de muncă sînt tovarăși de nădejde ai tinerei brigăzi.

P. MUNTEANU

reportaj — știri — informații — noutăți — tehnice — reporta

FILĂ DE ISTORIE

(Urmare din pag. 1-a)

ci, dimpotrivă, chiar în condițiile sporirii veniturilor muncitorilor.

Înfăptuirile acestea spre care, călăuzit de partid, poporul sovietic se îndreaptă azi, vor duce la împlinirea unei istorice și răsunătoare victorii: întrecerea de către U.R.S.S. a producției globale și pe cap de locuitor, a Statelor Unite ale Americii.

Alături de poporul sovietic pășesc azi spre însoritul viitor, popoarele tuturor țărilor de democrație populară care făuresc socialismul. Experiența Uniunii Sovietice e pentru aceste popoare un far călăuzitor, iar sprijinul frățesc al oamenilor sovietici le ajută să dobîndească victorie după victorie. Laolaltă, țările socialiste alcătuiesc un front unit, de nezdruncinat; succesele pașnice ale Uniunii Sovietice sînt succesele întregului lagăr socialist. În viitorul apropiat, țările socialiste vor ajunge să producă mai mult de jumătate din întreaga producție industrială a lumii, ceea ce va consfinți superioritatea economică zdrobitoare a sistemului mondial socialist asupra celui capitalist.

Congresul XXI al P.C.U.S. a arătat că creșterea aceasta uriașă a tăriei lagărului socialist, va crea condiții și mai prielnice pentru rezolvarea celei mai arzătoare probleme a omenirii întregi: menținerea păcii. Oamenii cinstiți, popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, bizuindu-se pe tăria lagărului socialist, vor ști să apere pacea, să impună înlăturarea războiului din viața societății omenești.

Astăzi însă mai există — așa cum se arată în rezoluție, — primejdia izbucnirii unui război. Primejdia aceasta e creată de politica agresivă a imperialiștilor din S.U.A., care vor să obțină, prin înrobirea popoarelor, dominația asupra lumii întregi. Ei urmăresc să creeze focare de război în cele mai diferite colțuri ale globului. Sînt cunoscute de pildă, uneltirile lor dușmănoase din Orientul Apropiat și Mijlociu sau din Extremul Orient, uneltiri care au fost însă înăbușite de forțele păcii. De aceea, statul sovietic își întărește glorioasa sa armată care stă de strajă cuceririlor pașnice ale poporului sovietic, iar orice încercare nebunească a ațîțătorilor la război, nu va duce decît la pieirea capitalismului. Statul sovietic e însă însuflețit de năzuințe pașnice, care se resfring în politica sa de zi cu zi. Uniunea Sovietică a luptat și luptă necontenit pentru realizarea unor acorduri cu privire la dezarmare, la interzicerea armelor nucleare, la luarea unor măsuri menite să consolideze pacea lumii.

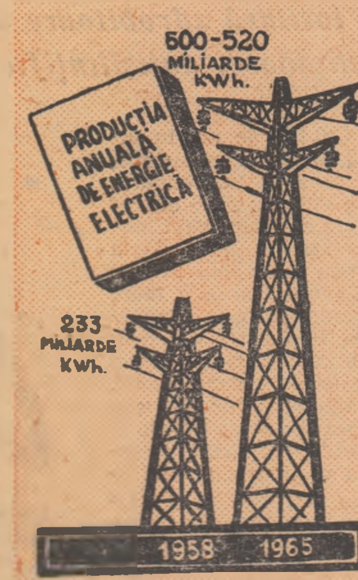
Marele Congres al constructorilor comunismului, a insuflat lumii întregi nădejdi noi și încredere în viitor. Lucrările Congresului au arătat tuturor tăria de neînfrînt a Partidului Comunist, a poporului sovietic și a prilejuit o puternică demonstrație a forței și solidarității mișcării muncitorești de pretutindeni.

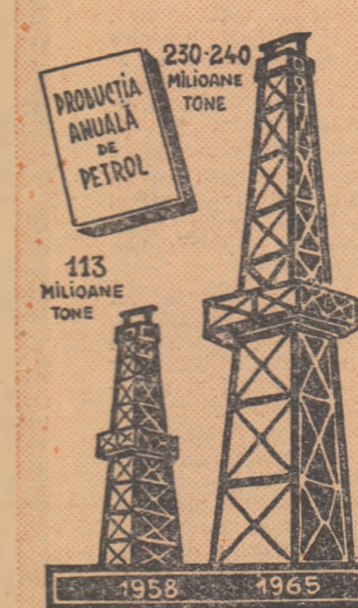
Oamenii muncii din țara noastră au urmărit cu dragoste și mîndrie lucrările Congresului. Construind, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, societatea socialistă în patria noastră, poporul nostru muncitor desprinde minunate învățături din cuvintele rostite acolo, la Congres, cuvinte ce luminează drumul întregii omeniri spre pace, bunăstare și fericire.

Pionierii sovietici aducînd un călduros salut delegaților la cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

DIN CIFRELE MARELUI PLAN

PENTRU FERICIREA CELOR MULȚI

Orînduirea capitalistă, cu întreg convoiul ei întunecat — exploatare, asuprire, mizerie, șomaj, — a pornit fără putință de întoarcere, către apusul ei. Cei ce trudesc în aceste țări, unde munca e înrobită, luptă cu tot mai multă hotărîre pentru o viață mai bună, împotriva nedreptelor rînduieli. Crizele economice și dezbinarea macină din temelii aceste state. Iar în fața acestei alcătuiri șubrede, strîmbe, se înalță ca un uriaș tot mai puternic, orînduirea socialistă, orînduirea nouă, luminoasă și dreaptă a viitorului, a cărei stegar de nădejde e marea țară sovietică. Superioritatea acestei orînduiri se afirmă necontenit. În 1958 de pildă, producția industrială a Uniunii Sovietice a întrecut cu mult pe aceea a Angliei, Franței și Germaniei Occidentale luate la un loc. În întrecerea pașnică cu capitalismul, Uniunea Sovietică a pornit însă azi un asalt hotărîtor: depășirea producției globale și pe cap de locuitor a Statelor Unite. Statele Unite ale Americii sînt în prezent țara capitalistă cea mai înaintată economicește, de pe glob. Uzinele și fabricile americane produc multe și felurite mașini, îmbrăcăminte, încălțăminte; există acolo o producție ridicată de cereale, carne, unt. Toate aceste lucruri, care ar putea face ca viața milioanelor de americani simpli să devină îmbelșugată, nu sînt însă decît un paravan poleit, în spatele căruia se ascunde sărăcia și suferința celor mulți. Fiindcă pentru punga oamenilor simpli, pentru milioanele de șomeri care cutreieră orașele Americii, mărfurile strălucitoare din vitrine rămîn un vis depărtat.

„Ce folos are — spunea tovarășul Hrușciov la Congresul al XXI-lea, — un șomer american de pe urma faptului că în țara lui producția medie de carne, unt, televizoare și automobile pe cap de locuitor, este mare?" Desigur, numai „folosul" de a privi și de a răbda... Fiindcă „partea leului" — cum o numește tovarășul Hrușciov — din aceste bunuri și-o însușesc exploatatorii și slugile lor, muncitorilor rămînîndu-le, în cel mai fericit caz, doar atît cît să nu moară de foame.

Cu totul altfel se petrec lucrurile în orînduirea socialistă, unde întreaga producție de mărfuri este menită să satisfacă din plin nevoile tuturor celor ce muncesc. Și tocmai țelul acesta nobil, înalt, al muncii, în Uniunea Sovietică și în celelalte țări socialiste, dă orînduirii socialiste superioritatea sa de neînfrînt asupra celei capitaliste.

Victoria Uniunii Sovietice în întrecerea pașnică cu S.U.A., succesele economice dobîndite de celelalte țări socialiste, vor face ca belșugul și bunăstarea oamenilor muncii din lagărul socialist, să atingă cele mai înalte trepte. Fiindcă sub soarele luminos al socialismului, roadele muncii sînt ale fiecăruia.

CUVINTUL TINEREȚII

În orașul din vecinătatea piramidelor—Cairo —s-au desfășurat de curînd lucrările Conferinței tineretului din țările Asiei și Africii. Rînd pe rînd, au urcat la tribună tineri din China și India, din Republica Arabă Unită și Irak ori din însîngerata Algerie și au vorbit despre lupta pe care tineretul din țările afro-asiatice o duce împotriva imperialismului și colonialismului, pentru prietenie și pace.

În lupta împotriva robiei colonialiste, popoarele Asiei și Africei au obținut pînă acum victorii strălucite. La Londra, ceaiul chinezesc, înmiresmatul ceai chinezesc este plătit cu bani, nu mai e adus prin jaf, ca altădată. Prin Suez, navele britanice trec și acum, dar nu mai înainte de a fi plătit taxele cuvenite. Indonezia exportă majoritatea producției sale de cacao spre „mîhnirea" negustorilor olandezi, iar curmalele Irakului nu mai împodobesc pe degeaba mesele bogate din marile orașe capitaliste. Mișcarea de eliberare națională se desfășoară și legămîntul tinerilor care și-au spus cuvîntul la Cairo, vorbind în numele a 50 de țări, va prinde viață. Puterile capitaliste, aflate în pragul unui faliment total nu se dau însă în lături de la noi jafuri și asasinate menite să intimideze popoarele. Iată numai un singur exemplu grăitor care dovedește mîrșăvia imperialiștilor. În Vietnamul de sud, unde domnește foamea și teroarea, guvernul lui Ngo Dinh Diem, marioneta a colonialiștilor francezi și americani, a săvîrșit o crimă care se apropie prin bestialitatea ei de masacrele hitleriștilor: a fost turnată otravă în hrana a 6000 de deținuți politici, luptători în mișcarea de rezistență. O mie dintre ei, au murit și cadavrele lor au fost arse. Mulți muribunzi, au fost aruncați, de vii, în flăcări.

Pentru ca asemenea crime să nu se mai repete, tinerii din continentul asiatic și din continentul african și-au manifestat la Conferința de la Cairo, hotărîrea nestrămutată de a duce lupta lor pînă la capăt.

GHEORGHE TOMOZEI

reportaj — știință — informații — noutăți — tehnice — reportaj

150 de ani de la naşterea lui Charles Darwin

Marele naturalist Charles Darwin a fost cel care a dat pentru prima oară o explicaţie ştiinţifică creierii diferitelor specii din natură. Teoria sa constituie o lovitură zdrobitoare dată concepţiilor religioase, antiştiinţifice.

Cu 150 de ani în urmă, la 12 februarie 1809, în orăşelul Shrewsburg, din Anglia, s-a născut marele naturalist Charles Darwin. Incă de la vîrsta cînd abia intrase în şcoală, avea o mare pasiune pentru cercetarea vieţuitoarelor, pentru colecţionarea a fel de fel de obiecte, scoici, ştampile, minerale etc. Colegii săi de şcoală îl porecliseră „Gaz", pentru că împreună cu fratele său mai mare, făcea experienţe de chimie, într-o magazie din curtea casei părinteşti. Tatăl său, un medic modest, om aşezat şi respectat de toată lumea, ar fi dorit ca Charles să devină medic. In acele timpuri însă anestezia nu se cunoştea, operaţiile făcîndu-se pe viu; ţipetele de durere ale bolnavilor operaţi l-au îngrozit pe tînărul de 16 ani, care a renunţat astfel la profesiunea de medic.

Deşi de numele lui Darwin este legată cea mai mare descoperire din domeniul ştiinţelor naturii, totuşi el nu avea diplomă de naturalist!. Şi cu toate că nu avea diplomă de naturalist, prin descoperirile sale ştiinţifice, prin concepţia sa, a revoluţionat acest domeniu al ştiinţei. Descoperirea sa i-a adus din partea reprezentanţilor bisericii critici veninoase. Darwin însuşi mărturiseşte: „Cînd te gîndeşti cît de furios mă atacau mai tîrziu adepţii bisericii, mă face să rîd amintirea că eu însumi aveam odată intenţia să devin pastor..."

Intr-adevăr, preoţii erau furioşi pe Darwin, care a arătat că plantele şi animalele care populează astăzi pămîntul nu au fost create de o forţă divină, de dumnezeu, ci au apărut de-a lungul vremurilor, în decurs de un miliard de ani, din vieţuitoare foarte simple.

Cum a ajuns Darwin la această concluzie? Ce anume l-a condus pe Darwin spre această concepţie?

O CALATORIE CU URMARI

La vîrsta de 22 ani, Charles Darwin are prilejul de a fi angajat în calitate de naturalist pe corabia „Beagle", care trebuia să înconjure pămîntul.

Cînd a plecat din Anglia, Darwin credea, ca toţi oamenii din timpul său, că plantele şi animalele din jurul nostru au fost create de o forţă divină, aşa cum le vedem noi şi că ele nu s-au schimbat din momentul creierii.

Făcînd însă înconjurul lumii pe vasul „Beagle", timp de 5 ani observă cum, odată cu schimbarea locurilor, a climei, plantele şi animalele deveneau altele şi astfel ajunge la concluzia că plantele şi animalele nu au rămas de-a lungul timpului neschimbate.

Intrebarea era însă: cine intervine în viaţa plantelor şi animalelor, cine le modifică, cine le transformă în aşa fel încît ele să poată trăi în condiţiile cele mai bune?

SELECŢIA NATURALA

In timp ce savanţii închişi în cabinetele lor susţineau că speciile nu se pot schimba, că ele au fost create odată pentru totodeauna, agricultorii prin munca lor, fără să-şi dea seama, transformau plantele şi animalele după nevoile oamenilor. Ei creau cereale cu boabe mai mari şi mai multe, animale cu grăsime sau carne mai multă etc. Cum făceau acest lucru? Foarte simplu! Alegeau din lanuri numai acele cereale care aveau boabe numeroase şi mari şi le semănau obţinînd noi plante cu seminţe de acest fel. La fel şi cu animalele. Păstrau pentru înmulţire numai pe acelea care aveau calităţi ce interesau pe om. In acest fel, prin selecţie, omul a reuşit să obţină de la natură ce avea nevoie.

Dar în natură, oare nu s-a petrecut aceeaşi selecţie, rămînînd plantele şi animalele care erau mai bine organizate în legătură cu locul unde trăiau? Desigur! Aşadar, transformarea vieţuitoarelor se petrece în natură după legi proprii ale naturii, fără intervenţia vreunei forţe divine.

Cu toate protestele savanţilor reacţionari, cu toată furia clerului, Darwin a demonstrat că nici omul nu face excepţie de la legea evoluţiei, că omul provine din strămoşi din care se trag şi maimuţele din zilele noastre (gorila, cimpanzeul, urangutanul).

NU AŞTEPTAM DARURI DE LA NATURA...

Iată dar explicaţia evoluţiei lumii vii şi chiar a apariţiei omului. Această concepţie a lui Darwin despre evoluţia lumii vii a fost primită cu bucurie şi apreciate de marii dascăli ai clasei muncitoare, Marx şi Engels. Acest lucru e firesc. Marx şi Engels au demonstrat în mod ştiinţific că societatea nu rămîne neschimbată, că ea evoluiază, se transformă după anumite legi materiale, descoperite de ei. Darwin, prin demonstrarea evoluţiei naturii vii şi prin descoperirea unor legi importante ale acestei evoluţii, a venit în sprijinul concepţiei marxiste despre evoluţia omenirii.

Ceea ce nu a înţeles Darwin în timpul său şi anume că omul nu trebuie să aştepte să îi ofere natura daruri, au înţeles I. V. Miciurin şi elevii săi. Miciuriniştii nu aşteaptă daruri de la natură ci i le smulg. Ei transformă plantele şi animalele după necesităţi pentru a da oamenilor muncii cît mai multe bunuri.

E. MANTU

RIS

MIRARE

PLINS

Religia afirmă că omul a fost creat de dumnezeu.

Darwin a studiat originea omului şi a arătat că omul reprezintă cea mai înaltă şi strălucită treaptă a evoluţiei pe pămînt. In mod direct, omul este rezultatul evoluţiei îndelungate a unei specii de maimuţe, maimuţele antropoide. Pentru a dovedi aceasta în cartea sa „Expresia emoţiilor la om şi animale", Darwin arată că trăsăturile feţei omului şi ale maimuţelor antropoide sînt extrem de asemănătoare; tot aşa şi structura muşchilor feţii. Prin aceasta se explică şi faptul că expresia emoţiilor la antropoide ca de pildă rîsul, plînsul, spaima, mirarea, aminteşte de aceea a omului.

NE-32° 4'

POVESTIRE IN IMAGINI DE A. WEISS – DESENE N. ZAMFIR

Rezumatul capitolelor precedente

Mihai, Dana, Fane şi mica Tiţa, 4 copii dintr-un orăşel de munte, buni prieteni, îşi petrec vacanţa împreună. Mihai, printr-un concurs de împrejurări, găseşte un aparat de radio emisie-recepţie ascuns de vecinul său, fostul anticar Băluţă, în iedera ce îmbrăca gardul. Cînd vrea să arate aparatul şi prietenilor săi, constată că acesta a dispărut. Cu toate acestea copiii se duc la miliţie şi povestesc totul. Se pare însă că nu prea sînt crezuţi. Mihai reconstituie direcţia antenei şi împreună cu prietenii săi porneşte în direcţia N.E. 32° 4', presupunînd că va găsi postul de emisie. Pe urmele lor porneşte însă Băluţă. Nenea Tudor, noul vînzător de la chioşcul de ziare din colţ, înştiinţat de Tiţa, o porneşte la rîndul său pe urmele lui Băluţă.

SPORT

Concursul de la Sinaia

Pîrtia de la Poiana Izvorului a cunoscut zilele trecute, o animație deosebită. Veniseră aici o sumedenie de copii dornici să urmărească întrecerea celor mai buni schiori din oraș, cîștigători ai etapei pe școală. Și nici unul dintre micii spectatori nu a plecat după aceia dezamăgit. Intrecerea pe care au urmărit-o a întrecut așteptările Concurenții s-au dovedit a fi bine pregătiți. Lucrul acesta este confirmat, de altfel, și de rezultatele bune înregistrate.

Concursul nu s-a limitat doar la o simplă coborîre. Participanții trebuiau să treacă printre niște stegulețe, întocmai cum fac sportivii noștri fruntași în probele de slalom...

Și încă ceva mai trebuie amintit: faptul că fetele au concurat cu multă ambiție și curaj.

Iată acum și cîteva rezultate mai importante:

— 800 m fete: Constantin Doina (Școala medie mixtă) 1'04".

— 1000 m băieți; categ. 9—10 ani: Mihai Costache (Școala medie mixtă): 1'15", urmat de Vlădilă Ion (Școala de 7 ani) cu 1'16".

— 1000 m băieți cat. 11—12 ani: Radu Puiu (Școala medie mixtă) 53"8/10.

— 1000 m băieți cat. 13—14 ani: Dan Puiu (Școala medie mixtă) 49"5/10.

La sfîrșitul concursului am stat de vorbă cu tovarășa profesoară Matei Elena: „Dacă astăzi, la concurs, au fost obținute rezultate așa bune, ne-a spus dînsa — acest lucru se datorează și antrenamentelor pe care le-am făcut în toamnă".

— La ce fel de antrenamente vă referiți?

— Vedeți această pîrtie?... Astă toamnă am aranjat pe ea stegulețe, întocmai ca acum, iar băieții și fetele — cu bețele de schiuri în mînă, au alergat printre stegulețe, căutînd să păstreze aceeași poziție ca la coborîrea adevărată. Numai după aceia am început să ne antrenăm pe zăpadă...

I-am mulțumit tovarășei Matei pentru răspunsuri, iar cîștigătorilor concursului de la Sinaia le-am urat mult succes la etapa raională a Spartachiadei.

RADU POPA

Turul ciclist al Egiptului

La 2 februarie a început tradiționala competiție sportivă — Turul ciclist al Egiptului. La această mare întrecere ciclistă participă sportivi din U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Bulgară, Grecia, R.A.U. Irak și R.P. Romînă. După șapte etape în clasamentul general individual, continuă să conducă ciclistul sovietic Alexei Petrov. Ion Vasile, unul din componenții echipei noastre, în urma etapei a VII-a Suez-Port-Said, ocupă locul VI, la 8'14" de învingător.

Pe echipe, primul loc îl ocupă echipa R.D. Germană. Echipa țării noastre ocupă locul IV.

Iubiți prieteni

Vă scrie colectivul clasei a III-a B de la Școala de muzică din orașul Chișinău. Sîntem dornici să legăm prietenie cu copiii din alte țări. Știind că aveți aceleași gînduri și preocupări cu ale noastre v-am ales pe voi. Vrem să ne împrietenim. Nouă ne place mult muzica. De curînd, în școala noastră a avut loc un concurs pentru interpretarea celor mai frumoase melodii ale compozitorilor sovietici. Locul I din clasă îl ocupă Ilie Srampo. In clasă învățăm 32 de elevi. In timpul liber, organizăm excursii și vizionări de filme. Voi ce faceți în timpul liber? Scrieți-ne despre voi și despre țara voastră, despre care am auzit că e deosebit de frumoasă.

Pînă la sosirea veștilor voastre vă salutăm cu drag.

Elevii cl. a III-a B
Școala de muzică
orașul Chișinău U.R.S.S.

Dragi prieteni

Sosirea scrisorii voastre a fost pentru noi prilej de mare bucurie. Din ea am aflat multe lucruri despre voi, despre viața voastră. Iar acum să vă povestim pe scurt despre noi. In clasă sîntem 29 de școlari, toți pionieri. Adesea ținem adunări, organizăm concerte, iar acum ne pregătim pentru festivalul republican de muzică care se va ține în orașul Cluj.

Bucureștiul, capitala patriei noastre, este un oraș bătrîn. El întinerește însă mereu datorită noilor construcții. Avem multe parcuri și grădini, pentru că, să știți, oamenilor de pe la noi le plac mult florile. Avem stadioane multe. Stadionul „23 August", are peste 80.000 de locuri.

Deocamdată atît, dragi prieteni. Așteptăm să ne scrieți. Pînă atunci, primiți din partea noastră un voios salut de pionier.

Din partea colectivului clasei a III-a
GABRIELA SCHWENINGER
pionieră
Școala elem. de 7 ani nr. 101 — București.

La redacție sosesc zilnic scrisorile celor care iau parte la concursul „PENTRU CEA MAI BUNA CORESPONDENȚĂ", organizat de „Scînteia pionierului". Publicăm mai jos una din cele mai bune scrisori sosite pentru concurs.

LA NOI IN DORNIȘOARA

La poalele munților Dornelor, într-o văgăună ascunsă, se află centrul mecanizat Dornișoara. Oamenii de aici se ocupă cu exploatarea lemnului. Fiind mereu oaspeții celor care lucrează acolo, aproape că am învățat și noi procesul de producție. Munca se face cu ajutorul uneltelor perfecționate. Foarte mult ne atrag, bunăoară, tractoarele T.K.12 care transportă buștenii de la „cioată" pînă la Depozit-gară. La Depozit buștenii sînt tăiați cu ajutorul unor fierăstraie electrice, aduse din Uniunea Sovietică. E o adevărată minunăție să privești apoi giganticele macarale care din cîteva manevre încarcă un vagon întreg de bușteni ce sînt transportați cu ajutorul unor mașini uriașe.

Duminica e multă veselie în Dornișoara. Imbrăcați în haine de sărbătoare, muncitorii se duc la club unde fiecare își petrece timpul după plac: unii joacă șah sau domino, alții cîntă și dansează. Și dacă în Dornișoara e atît de bine și frumos, noi știm că asta se datorește partidului, orînduirii democrat populare, care se îngrijește pînă din cel din urmă cătun. In locul vechilor cocioabe — cum spun părinții noștri că erau în trecut — astăzi în Dornișoara se pot vedea clădiri înalte proaspăt construite, cu străzi largi și pietruite și peste tot lumină electrică. In zgomotul mașinilor, în duduitul tractoarelor și în foșnetul cetinelor de brad, Dornișoara devine mereu mai frumoasă.

BALANESCU ZAMFIRA
Șc. de 7 ani D. Cîndreni Vatra Dornei — Suceava

MARIUCA DE VORBA CU CITITORII

Ultimele voastre scrisori, mi-au adus vești multe și interesante. Am aflat, astfel, despre felul plăcut în care v-ați petrecut zilele voioase ale vacanței de iarnă, despre excursiile voastre, despre cărțile pe care le-ați citit și despre atîtea alte lucruri bune. Foarte mulți mi-ați vorbit despre planurile voastre din anul acesta, în legătură cu învățătura și activitatea pionierească. Iată bunăoară, SUCIU ADELINA de la Casa pionierilor din orașul Alba, regiunea Hunedoara, mi-a scris că în anul acesta pionierii de la școală și-au pus în gînd să organizeze mai bine activitatea pionierească și s-o îmbogățească cu acțiuni noi. Mi-a trimis chiar o copie după programul de activități. Un program — care cuprinde multe acțiuni atractive. N-am să vi le înșir acum pe toate, dar vă pot spune că printre altele ei și-au propus o șezătoare muzicală și literară, întîlniri cu muncitori fruntași, concursuri sportive și altele. Despre aceleași lucruri mi-a scris și DOMNICA BICHIS din comuna Oarda de Jos regiunea Hunedoara. „Scînteia pionierului" s-a gîndit atunci, să organizeze un concurs pentru „Cea mai bună corespondență". Cred că ați aflat cu toții despre el. Ce mult m-aș bucura să știu că prietenii mei iau parte la acest concurs! Zilele acestea ZELEA VIRGINIA din Satu Mare a și trimis prima scrisoare pentru concurs. Ea ne-a povestit despre munca lor în atelierul de lucrări practice: „Măriuca dragă — scrie ea — am de spus atîtea despre atelierul nostru că nu mi-ar ajunge nici opt foi. Avem strung, mașină de găurit piese etc. Pînă acum am învățat cum se lucrează șuruburile și am terminat de făcut un cuier. Ne place munca în atelierul nostru". Corespondențe am primit și de la alți prieteni care s-au gîndit să participe la concurs, cu vești din cele mai noi și interesante. Așa bunăoară BĂLĂNESCU ZAMFIRA din comuna Cîndreni, Suceava mi-a scris despre centrul mecanizat din localitatea ei; MACOVEI PETRA din comuna Gugești, raionul Huși, ne înștiințează despre schimbările petrecute în comună în timpul regimului democrat-popular; SLĂTINEANU LAURENȚIU din Pașcani Iași, ne-a povestit despre ajutorul pe care l-au dat pionierii unei bătrîne bolnave; STĂNCULESCU NICOLAE din comuna Albești, ne-a scris despre cele 590 ore muncă voluntară pe care le-a efectuat unitatea lor la repararea șoselei Albești-Mangalia. Mulți alții au participat la concurs cu culegeri din folclor — ghicitori, snoave, strigături etc., auzite de la părinții și bunicii lor. Sîntem siguri că și la voi, dragi prieteni, se petrec o mulțime de lucruri interesante despre care așteptăm să ne povestiți. Eu vă urez la toți mult succes.

MARIUCA

Dans pionieresc

Dansul este descris pentru un număr de doisprezece copii, șase băieți și șase fete.

a) IMBRACAMINTEA:

Costume pionierești (fuste bleumarin și bluze albe pentru fete, pantaloni bleumarin și cămăși albe pentru băieți, cravate roșii)

b) DESCRIEREA PAȘILOR:

1. **Pas de polcă**: Mîini pe șold cu palmele înafară — „și" săritură mică pe piciorul sting, dreptul ușor ridicat înainte „unu" pas pe vîrful piciorului drept „și" tragerea piciorului sting, spre cel drept „doi" pași înainte cu piciorul drept, piciorul sting, ușor îndoit este tras spre dreptul înapoia lui fără a atinge solul, apoi se repetă mișcarea începînd cu celălalt picior. Se execută la fel inapoi, dar înaintarea se face cu spatele. Tempo vioi.

2. **Pas de galop** — lateral „și" piciorul sting lateral în jos „unu" pășire pe piciorul sting și săritură rapidă pe acest picior, tragerea piciorului drept cu o mișcare scurtă spre cel sting și lovirea călcîielor „și" aterizare pe piciorul drept, piciorul sting lateral în jos „doi" repetarea mișcării de la timpul „unu". Reverență — Fetele țin mîinile în talie, băieții la spate încrucișate pe talie.

Inainte: 1: pas cu piciorul drept, 2: pas cu piciorul sting, 3: pas cu piciorul drept, 4: greutatea trunchiului pe piciorul drept, stîngul întins din genunchi, dreptul îndoit din genunchi, brațele oblic depărtate de trunchi, ușoară inclinare a trunchiului înainte.

Inapoi: 1: pas cu piciorul sting, 2: pas cu piciorul drept, 3: pas cu piciorul sting, 4: greutatea trunchiului rămîne pe piciorul sting, piciorul drept inainte întins din genunchi, genunchiul piciorului sting îndoit, trunchiul ușor inclinat înainte.

c) DESCRIEREA DANSULUI:

Pentru ca ințelegerea dansului să fie mai ușoară, dansatorii vor purta un număr de la 1 la 6, atît fetele cit și băieții.

Dansatorii sînt împărțiți pe două grupe, separat fetele de băieți. Intrarea se face prin fundul scenei, băieții ies din stînga, fetele din dreapta scenei — executind pasul de polcă unul după celălalt cu mîinile pe șold și palmele înafară. Se descriu două cercuri concentrice, ocolindu-se scena — (fig. nr. 1), după care dansatorii vin perechi pe mijlocul scenei cu același pas de polcă, băiatul cuprinde fata cu mîna dreaptă de talie, fata ține băiatul de talie cu mîna stîngă, mîna rămasă liberă face un balans din lateral înainte și invers în ritm cu pasul și melodia, astfel se înaintează pînă în fața scenei (fig. 2). Continuîndu-se deplasarea o pereche o ia la dreapta și una la stînga (numerele cu soț merg la dreapta, numerele fără soț merg la stînga) (fig. 3). Se ocolește scena spre părțile ei laterale ajungindu-se însă în fundul scenei perechile se intercalează în ordine numerică, înaintînd pe mijlocul scenei ca în (fig. 2). Ajunși în fața scenei, dansatorii ocolesc spre stînga orientîndu se în diagonal față de spectatori (fig. 4). O dată ajunși în această formație se opresc față în față cu mîinile pe talie cu palmele inafară. Pînă aici se execută de două ori prima parte a melodiei (adică o dată 16 măsuri plus repetarea acestora în total 32 de măsuri).

In această formație se execută o deplasare laterală, spre dreapta băieților și stînga fetelor, în șase pași de galop în 6 timpi. Timpul 7 acordul călcîiului sting pe podea cu bătaia palmelor, timpul 8 acordul vîrfului piciorului sting pe podea însoțit de bătaia palmelor. Apoi din nou în 6 timpi, 6 pași de galop lateral în partea opusă adică în stînga băieților. Acești 6 pași sînt din nou urmați de cele două acorduri pe podea călcii, vîrf și bătaie din palme simultan pe timpii 7 și 8. Această deplasare în pași de galop lateral se execută pe durata părții a II-a a melodiei care se repetă de două ori (o dată 8 măsuri apoi acestea se repetă din nou în total 16 măsuri).

In continuare perechile se prind de mînă (băiatul ia mîna stîngă a fetii în mîna dreaptă a lui) și cu pas de polcă se ocolește scena spre dreapta — (fig. 5). Ajungind în fundul scenei perechile se desprind de mînă orientîndu-se către părțile laterale ale scenei. Astfel, fetele se grupează una în spatele alteia în partea dreaptă a scenei, iar băieții în partea stîngă. O dată ajunse în această formație perechile se întorc cu fața la centrul scenei, ajungînd față în față (fig. 6).

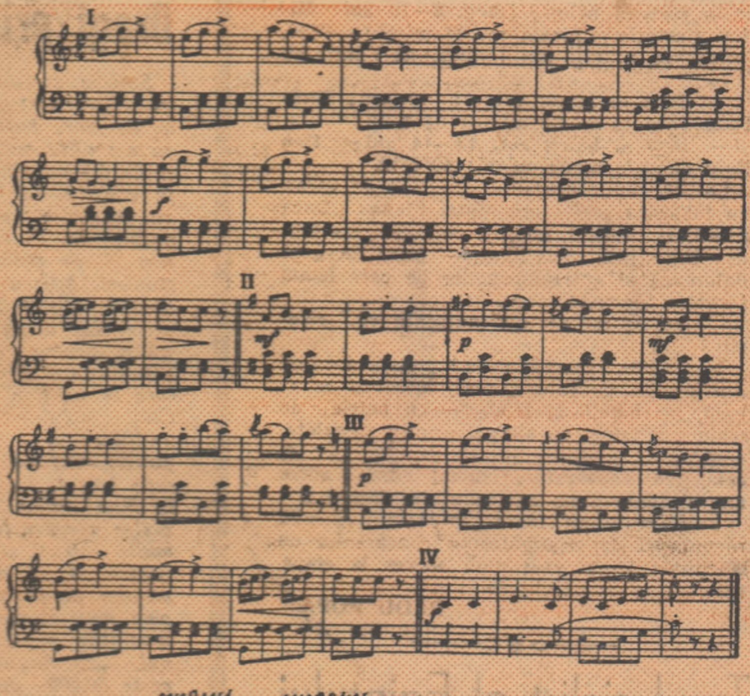
Deplasarea se execută pe durata părții a treia a melodiei care se repetă de două ori — (adică în total 16 măsuri).

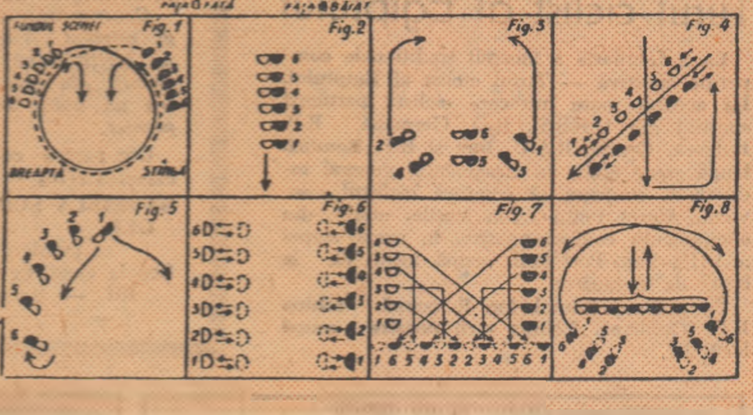
O dată ajunși în această formație, băieții ținind mîinile încrucișate la nivelul taliei iar fetele cu mîinile pe talie, se îndreaptă unii către ceilalți. Deplasarea înainte se face în 4 măsuri — înapoi în alte 4 măsuri. Această deplasare înainte și înapoi — însoțită de o înclinare a trunchiului în chip de reverență (invitație la dans) se execută pe durata părții a IV-a a melodiei care se repetă de patru ori (adică în total 16 măsuri) (fig. 6). Executîndu-se din nou pas de polcă, dansatorii se întorc cu fața către spectatori, iar ultima pereche, băiatul și fata, pleacă în pas de polcă încrucișîndu-se la mijlocul scenei, către avantscenă și apoi către părțile ei laterale. Astfel băiatul merge în dreapta iar fata în stînga. Următoarea pereche care a devenit ultima, vine către avantscenă fără a se mai încrucișa în mijlocul scenei și se așază lîngă cei din față pe o singură linie, din nou următoarea pereche încrucișîndu-se execută ca și prima pereche același lucru, astfel una se încrucișează și una nu, pînă cînd s-a format o singură linie în avantscenă — ca în (fig. 7). Deci perechile cu soț se încrucișează, iar perechile fără soț nu se încrucișează. Această deplasare cu încrucișarea perechilor se execută pe durata părții a treia care se repetă de 2 ori adică 16 măsuri și pe durata părții a doua a melodiei care se execută o singură dată adică 8 măsuri.

In această nouă formație, ținîndu-se încrucișat de mîini la spate, (lanț de brațe) se execută patru pași de polcă înapoi în 8 timpi, apoi din nou în față patru pași de polcă în 8 timpi se repetă din nou deplasarea înapoi și înainte — în total 16 pași de polcă, începîndu-se deplasarea înapoi și terminîndu-se înainte — după care trei perechi se întorc la dreapta, iar trei perechi la stînga — descriind cîte un semicerc prin ocolirea scenei după care ies din scenă (fig. 8).

In tot acest timp perechile au mîinile încrucișate la spate iar pasul de polcă este vioi. Deplasarea și ieșirea din scenă se execută pe prima parte a melodiei care se repetă de trei ori (48 de măsuri).

ISCRU AURELIA prof. de dans
Palatul pionierilor, Constanta

Létay Lajos

CONSTRUIM

IERI...

Baciul Petru-adesea
Stă și ne tot spune:
Sînt și acuma încă
Țări, în larga lume,
(Cum a fost și a noastră
Ieri, alaltăieri)
Țări în care omul
Geme sub poveri.
Se nălțau palate,
Surîdeau castele.
Domnii, numai domnii
Se-mbuibau în ele.
Mîini cu mari inele,
Puhavii lor sori,
Tot sviîcneau sub ochii
Triști, de muncitori:
„Cîinilor! Mai iute!
Mă furați la plată!
Tot nu-i gata lucrul?
Vă alung, îndată!"
Cum era să-i pese,
Unui zbir de-acela,
De se rupe scara,
Ori se frînge schela!
Alți zidari, spre stele,
Se urcau, sărmani...
Inimă n-au domnii
Pentru prunci orfani!
Zidul să se nalțe
Trainic, pe vecie.
Cu blazon deasupra
Porților să fie!
Și puteau să piară
Meșterii, apoi,
Lingă ziduri albe,
Și palate noi!

ȘI AZI

Ia citiți! Atențiune!
Scrie pe-o tăblie,
Oricine-ar umbla pe-aici,
Toți atenți să fie!
Muncitori, să vă-ngrijiți,
Și tu, inginere,
Gură-cască să nu stea
Nimeni — cum se cere!
Cărămida de pe zid
Poate-n cap să-i pice,
Scîndura! lovește-n nas,
Țigla, la cerbice.
D-apoi groapa cea de var
Dacă l prinde-n gheară,
Din adîncul clocotit
Cum mai scapă afară?
Poți ajunge la necaz
Dacă nu bagi seamă,
Cum, mai ieri, un cărăuș —
Nu știu cum îl cheamă —
Ce a călcat pe un fir căzut,
Atîrnînd de zare,
Că și curcile l-au rîs
Și-a fost zarvă mare.
Zdravăn l-a mai scuturat
Sîrma deochiată
Și-a-nvățat să fie atent,
Insă cu ce plată!
Ia citiți! Atențiune!
Scrie pe o tăblie,
Și în ea cu toți citim
Grija țării, vie.
Ea spre orice muncitor
Vine, părintește:
Să nu dea de nici un rău
Cel ce construiește!

In romînește
de ION BRAD

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel 17.60.10. 17.61.00 Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".